

NAŁOMNY (5) *ai*

a jasne; teksty nie oznaczają ó.

sg m N nałomny (2). ◇ n N nałomn(e) (2). ◇ A nałomn(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

Łatwowierny, naiwny, podatny na wpływy (5) :

nałomny na co (1): pánie máki około dzyeweczek fwych powinny tákież pilność mieć/ gdyż to ieft naród mdły á ná wżytko fnádnie náłomny. *RejZwierc* 7v.

nałomny ku czemu (1): znał Pan iż [białe głowy] tho naród krewki/ á łácno ku káżdey rzeczy náłomny ieft *RejPos* 322.

Wyrażenie: »nałomne przyrodzenie« (3): ieft náłomne przyrodzenie náfze/ z áwżdi iednák káżdemu lepiej być miedzy tákiemi ludźmi/ s ktorych by wżdy y przykładow dobrych náuczyć á rozmow fie nadobnych á póżytecznych náfluchác mogli. *RejZwierc* 17, 12v, 18v.

Szereg: »nałomny a swowolny« (1): ABowiem tá ieft wádá w przyrodzeniu człowieká młodego/ iż nie tám gdzie rozum chce/ ále tám gdzie go náłomne á fwowolne przyrodzenie/ nie ináczey iedno iáko z á rękaw/ ciągnie. *RejZwierc* 18v.

DD